

- Se video: Intro
- Forbered opgaven og læs synopsis
- Se video: Eksamen
- Diskuter elevens præstation og giv en karakter
- Se video: Votering
- Konkluder hvad der lægges vægt på

Redaktionen har bestræbt sig på at citere bilagene i hht. god skik og brug. Skulle nogens ophavsret være krænket bedes de kontakte PTV film.

1. Gør kort rede for relevant psykologisk viden om børns tidlige udvikling, samt for de problemstillinger, der rejses i bilagene.
2. Diskutér i hvilket omfang Rutters undersøgelse bekræfter den viden.
3. Vurdér med udgangspunkt i bilagene og relevant psykologisk viden, hvorvidt det er sandsynligt, at tidligt skadede børn kan komme sig helt.

BILAG 1: VIL TIDLIGT SKADEDE BØRN KOMME SIG EFTER ADOPTION? PSYKOLOGNYT 1998 (21).

BILAG 2: UDSATTE BØRN SKAL HJÆLPES MED TIDLIG INDSATS. VIDENSKAB.DK APRIL 2010. (Uddrag)

BILAG 1

Efter kommunismens fald i Rumænien fik verden indblik i de forfærdelige forhold, der rådede i datidens rumænske børneinstitutioner, hvor tusindvis af småbørn, der ikke passede ind i Ceaucescus regime, var stuvet af vejen under kummerlige forhold – både psykisk og fysisk. I tidsrummet fra februar 1990 til september 1992 blev 324 af disse børn bortadopteret til engelske familier. De pågældende børn var i alderen fra godt 3-4 måneder og op til 2-3 år, og de havde opholdt sig på de rumænske børnehjem næsten lige fra fødslen. Da de ankom til England, var de gennemgående i en miserabel tilstand og stærkt tilbagestående i både psykisk og fysisk henseende. Kunne disse børn overhovedet komme sig oven på deres elendige start på tilværelsen?

Det spørgsmål er blevet undersøgt af den ledende engelskebørnepsykolog, Michael Rutter, der sammen med et forskerhold har undersøgt 111 af de bortadopterede børn, da de var 4 år og altså havde boet i England i 1-3 år. Forskerne beklager, at der ikke blev foretaget systematiske undersøgelser af børnene, da de ankom til England, så man har ikke eksakte data, der kan sige noget om børnenes udviklingstrin på dette tidspunkt. Men ud fra adoptivforældrenes erindringer om børnenes tilstand ved ankomsten blev der foretaget en slags tilbageskuende måling af børnenes udviklingstrin ved ankomsten. Denne lidt usikre måling viste, at børnene tilsyneladende var særdeles tilbagestående på ankomsttidspunktet. De kunne hverken sidde, kravle eller gå eller tale på de tider, hvor børn normalt kan disse ting, og de var fysisk meget mindre end deres jævnaldrende både med hensyn til højde, vægt og hovedstørrelse. Da børnene var 4 år gamle, blev de som nævnt testet mere grundigt og systematisk både fysisk og psykisk, og disse testresultater blev sammenlignet med resultaterne fra testning af 52 engelskfødte børn, der var blevet adopteret i samme aldersperiode af tilsvarende familier.

Undersøgelsen viste to ting: De børn, der var blevet reddet fra Ceaucescus børneinstitutioner inden 6-måneders alderen, var nået helt op på niveau med de jævnaldrende engelske adoptivbørn. Selv om de pågældende børn havde været alvorligt skadede på krop og sjæl ved ankomsten til England, betød det, at de højst havde været på de forfærdelige børnehjem i 6 måneder altså, at de senere – i løbet af de

efterfølgende 3 år – fuldt ud kunne overvinde deres handicap og komme på niveau med de engelskfødte adoptivbørn.

For de rumænske børnehjemsbørn, der var blevet bortadopteret efter 6-måneders alderen, var billedet mindre opmuntrende: Disse børn var stadig i gennemsnit i 4-års alderen temmeligt tilbagestående især på det psykiske område, hvor de klarede de simple intelligencetest for 4-årige børn væsentligt dårligere end engelske jævnaldrende. Forskerne mener, at dette vedvarende handicap mere skyldes den psykiske forsømmelse – manglen på menneskelig kontakt i de rumænske børnehjem – end fysiske skader, fx underernæring. Men de fremhæver også, at der dog var sket fremskridt for denne gruppe efter ankomsten til England, og de ser frem til at genundersøge børnene i 6- og 8-års alderen for at se, om de senere genvinder det tabte fra den skrækkelige tid i Rumænien. Men overordnet viser undersøgelsen altså, at stærkt forsømte børn bør reddes så tidligt som muligt og helst inden 6 måneders alderen. (tn)

Kilde: *Rutter, M., & the English and Romanian Adoptees study team (1998). Developmental Catch-up, and Deficit, Following Adoption after Severe Global Early Privation. Journal of Child Psychology and Psychiatry 39, 4, 465-476.*

BILAG 2

Vi har konstateret 'øget fattigdom' i Danmark de senere år, og flere udsatte grupper. Vi ved fra den internationale forskning, at et af stederne man kan sætte ind, er gennem et samfunds tidlige indsatser. Men når vi har så meget viden, hvorfor sker der så ikke nogen forbedringer? Vi er alt for godt klar over, at det enkelte barns livschancer og muligheder ikke er ens, men afhænger af dets forældrebaggrund. Vi ved ikke præcis hvorfor, men mange studier har påvist, at især forældrenes uddannelse har markant indflydelse på, hvor godt det enkelte barn klarer sig i skolen. Faktisk viser nyere undersøgelser, at man allerede i daginstitutionerne kan se, at børnenes kompetencer og muligheder blandt jævnaldrende, er påvirket af deres forældrebaggrund. Børn fra ressourcestærke hjem får hjælp til ikke bare at klare sig godt i skolen og uddanne sig, men også til at begå sig socialt blandt jævnaldrende. Der er således en tendens til, at de kognitive og sociale kompetencer hænger sammen og giver disse børn et forspring. Dette forspring grundlægges allerede før skolealderen [...]

En forhåbning til daginstitutionerne er netop, at de kan være med til at udjævne nogle af de forskelle børnene har via deres forældrebaggrund. Men indsatser for udsatte børn og unge ser ikke ud til at fungere særlig godt - på trods af både mange ressourcer og en øget opmærksomhed. Der har kun været fokus på evidensbaseret socialt arbejde de sidste mange år, og grundlæggende ved vi fortsat alt for lidt om, hvad der virker i forhold til bestemte grupper. Selv om vi prøver at tilrettelægge det pædagogiske arbejde, så det i videst muligt omfang tilgodeser det enkelte barn bedst muligt, har vi et alt for spinkelt grundlag for at udtale os om, hvorvidt den ene eller anden form for indsats eller pædagogiske virkemiddel har en effekt - endsige om den virker lige godt for alle slags børn, eller om den tilgodeser nogle og ikke andre. [...]

(2,2 normalsider)